

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček.“

Štev. 11.

V Ljubljani, 1. novembra 1898.

Leto XXVIII.

Prve hlače.

Blažek nosi prve hlače —
 Hej, kako ponosno gleda!
 Hodi, stopa vse drugače,
 Vse drugače tudi seda.

Zjutraj že ob rani uri,
 Komaj se je dobro vzbudil,
 Stopil je pred hišne duri,
 Da bi vsakdo se mu čudil.

Race, kure so domače
 Gledale ga vse zavzete:
 „Blažek nosi prve hlače —
 Je li to res naše dete?“

Na verigi pes priklenjen,
 Pozor, presenečen skače:
 „Ves je Blažek izpremenjen,
 Blažek nosi prve hlače!“

Kdor gre mimo, se ustavi
 In pogleda in pokima:
 „Je li Blažek?“ vsakdo pravi,
 „Blažek je in hlače ima.“

Solnce je na nebu stalo,
 Pa ni moglo si drugače:
 „Kakšno čudo!“ je dejalo,
 „Blažek nosi prve hlače!“

Solnce šlo je spat za góre —
 „Blažek, zdaj bo čas zaspati!“
 Blažek iti spat ne more,
 Blažek prosi: „Ne še, mati!“

„Blažek, pridi!“ — „Ne še!“ — „Pridi!“
 Blažek pravi: „Ni drugače:
 Mesec tudi naj še vidi
 Moje lepe prve hlače!“

—k.

